

rzędnych uprawnieniach do wysokości 100 zł lub przez dowódcę okręgu korpusu, dowódcę Floty bądź dowódcę (komendanta, kierownika) o równorzędnych uprawnieniach do wysokości 1.000 zł nie wymaga rozpatrzenia przez wojskową władzę administracyjną II instancji.”;

18) w § 29 umieszcza się jako ust. 4 postanowienie o następującem brzmieniu:

„Zażalenie, wniesione przez jedną z osób, odpowiedzialnych solidarnie, wstrzymuje wykonanie zarządzenia również w stosunku do pozostałych osób.”;

19) w § 35 na końcu pkt. c) dodaje się wyrazy: „a nie zachodzi potrzeba wydania zarządzenia na niekorzyść skarżącego”;

20) tytuł rozdziału V otrzymuje następujące brzmienie:

„Wznowienie postępowania administracyjnego i uchylenie decyzji z urzędu.”;

21) po § 42 umieszcza się jako § 42-a przepis o następującem brzmieniu:

„§ 42-a. Władza administracyjna II instancji może zarządzić wznowienie postępowania również z urzędu w przypadkach ujawnienia nowych okoliczności, które mogą wpłynąć na zmianę zarządzenia”;

22) w § 43 po wyrazach: „Prośba o wznowienie” dodaje się wyrazy: „lub zarządzenie wznowienia z urzędu”;

23) po § 43 umieszcza się jako § 43-a przepis o następującem brzmieniu:

„§ 43-a. Władza administracyjna wyższej instancji, a gdy chodzi o decyzję władzy naczelnej, ta władza może w trybie nadzoru uchylić z urzędu bądź z własnej inicjatywy, bądź na skutek zażalenia, jako nieważną każdą decyzję, która:

- a) wydana została przez władzę oczywiście niewłaściwą;
- b) wydana została bez jakiegokolwiek podstawy prawnej;
- c) jest oczywiście i niewątpliwie niewykonalna;
- d) zawiera wadę, powodującą nieważność tej decyzji na mocy wyraźnego przepisu prawa.

Uchylenie decyzji z powodów, wskazanych pod lit. a), może nastąpić tylko przed upływem lat 3-ich od daty jej uprawomocnienia się.”

24) po § 43-a umieszcza się jako rozdział VI nowy rozdział o następującem brzmieniu:

„Rozdział VI.

Przeglądanie aktów postępowania administracyjnego.”;

25) w rozdziale tym umieszcza się jako § 43-b przepis o następującem brzmieniu:

„§ 43-b. Przeglądanie przez interesowanego aktów postępowania administracyjnego może nastąpić tylko w lokalu urzędowym władzy, w obecności

osoby, odpowiedzialnej za całość powierzonych aktów i autentyczność dokumentów.

Jeżeli interesowany posiada przydział w innej miejscowości aniżeli władza, w której odnośne akta się znajdują, należy akta te na prośbę interesowanego przesłać do przejrzania do jego przełożonej władzy.

Te same uprawnienia służą również pełnomocnikowi lub przedstawicielowi ustawowemu interesowanego.”;

26) dotychczasowy rozdział VI otrzymuje numerację: „VII”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych: *Kasprzycki*

290.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO

z dnia 21 kwietnia 1936 r.

o sposobie postępowania habilitacyjnego w państwowych szkołach akademickich.

Na podstawie art. 30 ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o szkołach akademickich (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 247), zarządzam co następuje:

§ 1. Każda rada wydziałowa może przeprowadzać habilitację tylko w zakresie gałęzi nauki, reprezentowanej przez jedną z katedr danego wydziału.

Wyjątek w tej mierze jest dopuszczalny za zgodą Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego jedynie wtedy, gdy dana gałąź nauki nie jest reprezentowana przez żadną z katedr szkół akademickich w Polsce.

§ 2. Kandydat, pragnący się habilitować, powinien wnieść na ręce dziekana podanie do rady tego wydziału, na którym pragnie uzyskać prawo wykładowania. W podaniu winien wymienić naukę lub taką jej część, mogącą być uważaną za przedmiot w sobie zamknięty, w której zakresie pragnie wykładać. Do podania należy dołączyć życiorys, dokumenty osobiste, spis wszystkich prac naukowych, dotychczas ogłoszonych wraz z odbitkami oraz trzy egzemplarze ogłoszonej drukiem rozprawy habilitacyjnej.

§ 3. Przed rozpatrzeniem kwalifikacyj naukowych kandydata rada wydziałowa rozstrzyga o jego kwalifikacjach osobistych.

Głosowanie w zasadzie jest jawne, jednak na żądanie jednego członka rady powinno być zarządzone głosowanie tajne.

§ 4. W przypadku przychylnego wyniku głosowania nad kwalifikacjami osobistymi kandydata rada wydziałowa wybiera trzech lub w razie potrzeby większą liczbę referentów, spośród profesorów zwyczajnych, nadzwyczajnych, honorowych oraz tytułarnych, wykładających ten sam przedmiot lub przedmioty pokrewne, zarówno spośród swego grona jak też i innych wydziałów lub innych szkół akademickich oraz szkół akademickich zagranicznych. Na podstawie oceny pracy habilitacyjnej oraz całości dorobku naukowego kandydata, przedstawionej przez referentów, rada dopuszcza lub nie dopuszcza do dalszego przewodu habilitacyjnego.

§ 5. Jeżeli przedmiot wykładany na danym wydziale odgrywa w wykształceniu słuchaczy rolę pomocniczą, rada wydziałowa zaprasza do składu referentów, orzekających o dorobku naukowym, oraz na dyskusję i wykład habilitacyjny co najmniej dwóch profesorów, wykładających ten przedmiot na innym wydziale lub w innej szkole akademickiej.

§ 6. Praca habilitacyjna musi być wydrukowana w języku polskim lub w języku wykładowym przedmiotu. Ma ona wnosić istotny postęp w nauce i świadczyć o samodzielności naukowego myślenia autora oraz znajomości literatury przedmiotu. Za pracę habilitacyjną nie może być uznana rozprawa doktorska lub jej przeróbka.

§ 7. Dyskusja habilitacyjna może objąć nie tylko temat pracy habilitacyjnej, lecz także całość przedmiotu, z którego kandydat się habilituje. W dyskusji habilitacyjnej mogą wziąć udział oprócz referentów pracy habilitacyjnej, także wszyscy członkowie rady wydziałowej, oraz profesorowie, referenci, zaproszeni z innych wydziałów lub innych szkół akademickich.

§ 8. Wykład habilitacyjny odbywa się wobec rady wydziałowej. Tematem wykładu habilitacyjnego jest zatwierdzony przez radę wydziałową jeden z dwóch tematów, przedstawionych przez kandydata. Wykład habilitacyjny ma na celu stwierdzenie posiadania przez kandydata umiejętności zwięzłego i jasnego przedstawienia zagadnień naukowych.

§ 9. Poszczególne stadia przewodu habilitacyjnego powinny się odbywać w porządku, wskazanym w ustawie i mają być protokółowane. Po każdym stadium zapada uchwała obecnych członków rady wydziałowej. W razie niepomyślnej uchwały rady wydziałowej co do pierwszego lub drugiego stadium odpada możliwość dalszego prowadzenia przewodu habilitacyjnego. W razie niepomyślnej oceny wykładu habilitacyjnego rada wydziałowa może dopuścić do wygłoszenia innego wykładu. W tym przypadku kandydat przedstawia radzie wydziałowej nowe tematy do wyboru i zatwierdzenia.

§ 10. Głosowanie nad ostatecznym wynikiem habilitacji odbywa się kartkami. Rozstrzyga zwykła większość głosów, przyczem kartki białe liczy się jako głosy „przeciw”. W razie równości głosów należy uważać wynik głosowania za ujemny. Pod uwagę bierze się tylko głosy obecnych członków wydziału. Zaproszeni jednak do udziału w ocenie i dyskusji habilitacyjnej profesorowie innych wydziałów lub innych szkół akademickich, mogą przedstawić opinię o wynikach przewodu habilitacyjnego na piśmie.

§ 11. W razie pomyślnej uchwały co do wszystkich trzech stadiów habilitacji, zapada na wniosek referentów uchwała rady wydziałowej, nadająca kandydatowi prawo wykładowania. Uchwała ta określa dziedzinę nauki lub jej część, stanowiącą zamkniętą w sobie całość przedmiotu, na jaki ma się rozciągnąć prawo wykładowania. Określenie to nie może zawierać dodatkowych wyróżnień czy też wyłączeń spod prawa wykładowania takich dziedzin czy specjalności, które z istoty swej wchodzą w zakres danej nauki lub jej części, stanowiącej zamkniętą w sobie przedmiot.

§ 12. Przesyłając Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wniosek o zatwierdzenie habilitacji, należy dołączyć życiorys, akta osobiste i odbitki prac naukowych kandydata, odpisy oceny rozprawy habilitacyjnej i dorobku naukowego kandydata, oraz protokółów, dotyczących przewodu habilitacyjnego.

§ 13. Wynikające z habilitacji prawo wykładowania gaśnie na danym wydziale, jeżeli docent został mianowany profesorem nadzwyczajnym lub zwyczajnym na innym wydziale lub w innej szkole akademickiej. Na prośbę interesowanego prawo to może być przez radę wydziałową utrzymane. W tym przypadku podlega on w tym zakresie wszystkim postanowieniom ustawy, dotyczącym docentów.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1936 r.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *W. Świętosławski*

291.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 kwietnia 1936 r.

o zmianach w organizacji urzędów skarbowych w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej we Lwowie, w Łucku i Stanisławowie.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o organizacji władz i urzędów skarbowych